05/01/2024

Μιλώντας στα παιδιά μας για τα Θεοφάνια

/ Γνώμες

Στην εκκοσμικευμένη πραγματικότητα των καιρών γίνεται δυσδιάκριτος ο σύνδεσμος με την παράδοση της πίστης μας. Η νέα γενιά, η οποία πορεύεται στον πολιτισμό του «φαίνεσθαι» και των εντυπώσεων, δυσκολεύεται να νιώσει το περιεχόμενο των μεγάλων εορτών, καθώς και δεν εκκλησιάζεται και η γλώσσα της λατρείας δεν μπορεί να γίνει κτήμα της και το τελετουργικό της παράδοσης δεν φτάνει εύκολα στην καρδιά.

- **Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός**

Η εορτή των Θεοφανίων, μαζί με την Μεγάλη Εβδομάδα, είναι εξαίρεση, καθώς νεώτεροι και μεγαλύτεροι έχουν στα χέρια τους τρία σημεία που ξεχωρίζουν: τον Αγιασμό, την τελετή στις θάλασσες και στα ποτάμια, με τους κολυμβητές που πέφτουν για να πιάσουν τον σταυρό, αλλά και τους ιερείς που «φωτίζουν» τα σπίτια, λέγοντας το «Εν Ιορδάνη». Μέσα από αυτά τα τρία αυτά σημεία μπορούμε να μιλήσουμε στα παιδιά μας για την εορτή των Θεοφανίων.

Ο Αγιασμός δεν είναι απλώς ένα ποτήρι ή ένα μπουκάλι νερό. Είναι μια υπενθύμιση ότι στη ζωή μας ως χριστιανοί κληθήκαμε να κάνουμε δικό μας κάθε στοιχείο του κόσμου αυτού, υπερβαίνοντας τη χρήση του. Το νερό μάς ξεδιψά, μας καθαρίζει,

μας δροσίζει, γίνεται κινητήριος δύναμη για την παραγωγή ενέργειας. Όμως, την ημέρα των Θεοφανίων θυμόμαστε πως μέσα σ' αυτό ο Χριστός δείχνει ότι, εκτός από τέλειος Θεός, είναι και τέλειος άνθρωπος. Δεν χρειάζεται κάθαρση, αλλά την δίνει ο Ίδιος. Φανερώνει τη Βασιλεία των Ουρανών ως την Εκκλησία, στην οποία κάθε τι που δημιούργησε ο Θεός μπορεί να γίνει πηγή αγάπης και ζωής. Το αγιασμένο νερό πλέον γίνεται σημάδι της ύπαρξης που δεν θέλει το κακό, που δεν θέλει να χρησιμοποιεί τα πράγματα, αλλά να τα μοιράζεται με αγάπη, δοξάζοντας τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Δεν καθαριζόμαστε από τον σωματικό ρύπο, αλλά από τον παλαιό άνθρωπο που θέλει να κάνει τον εαυτό του θεό, ενώ, πίνοντάς το, δηλώνουμε ότι είμαστε μέλη της νέας κοινωνίας. Με τον ραντισμό των πάντων, των σπιτιών, των χώρων εργασίας, της γης, ακόμη και των ζωντανών που έχουμε στην υπηρεσία ή στη συντροφιά μας, δηλώνουμε τη χαρά της ανακαίνισης, που έρχεται επειδή πιστεύουμε στον Χριστό

Με την τελετή του αγιασμού των υδάτων το μήνυμα αυτό μεταφέρεται σε όλη τη δημιουργία. Η ύλη δεν μας φοβίζει. Δεν είναι εχθρός μας. Δεν υπάρχει μόνο για το παρόν. Μέσα από αυτήν μπορούμε να συναντήσουμε τον Θεό που την δημιούργησε. Η κτίση υποφέρει από την φθορά της αμαρτίας. Τώρα ζει την παρουσία της χάριτος. Χρειάζεται όμως η υπενθύμιση του Σταυρού. Ότι ο αγιασμός μας δεν έρχεται μαγικά, ούτε χωρίς κόπο. Πρώτος ο Χριστός, αλλά κι εμείς καλούμαστε να σηκώσουμε τον σταυρό μας και με πίστη στον Αναστημένο Κύριο να μη λυγίσουμε. Ο σταυρός αγιάζει, όχι η άνεση. Και όσοι πέφτουν για να πιάσουν τον σταυρό, δεν διασώζουν απλώς ένα έθιμο. Δείχνουν, έστω και χωρίς να το καταλαβαίνουν, ότι η χαρά πάει μαζί με τον κόπο, κάποτε και τη λύπη, χωρίς όμως απελπισία.

Αυτή τη χαρά φέρνουν και οι ιερείς που ευλογούν τα σπίτια. Η ζωή της Εκκλησίας τελικά είναι ελπίδα, ακριβώς διότι υπάρχει ο Χριστός. Και στο «Επεφάνης σήμερον», νιώθουμε το φως που «εσημειώθη εφ' ημάς». Η γιορτή μάς δίδεται ως φωτοχυσία. Ότι τελικά, με τον Χριστό ο κόσμος κι εμείς γινόμαστε φως. Και όλα ξεκινούν από την αρχή!

Πηγή: Pemptousia.gr